

Bir Hüzünden İbaretim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 04 Mart 2016

Kıymetini bilmediğim bir düşün pervazındayım bugün...

Sağalttığım acıların payidar kıldığı bir hüzünden
İbaretim.

Gölgeli bir sağanakta buğulanan gözlük camlarımın

Ardından seyrettiğim

Düş baz çalkantıları o günleri yad ettiğim

Ve asla da inkâr etmediğim

Pejmürde bir sevinçten ibaretim.

Gönlümde yastık yaptığım,

Kulağımda yankılanan aşk pazarı imgelerden

Asılı kalan

Hele ki yüreğe pelesenk bir aşkı

Son yudumuna kadar içen bir yürek sesi benimki:

Aslı astarı olmayan ne çok söylence,

Ne çok yanık düş

Ve ne çok ne çok...

En az benim belki de:

En az ve en yalnız;

Hele ki bakir bir gölgeye rast gelip

Kucağında ağlarken sırdaş bir imgenin:

Kâh çaldığım kâh çaldırdığım,

Kâh sevdalıyım kâh esaretinde

Belli ki koca bir hiçim çoğunun nezdinde.

Bir nota kadar efkârlıyım bu gece

Ve en asil hüzün ki yüreğin kırık tekerine takılı bir tahakküm

Kadar da aykırıyım ve ansız bir külfetim,

Boyun eğdiğim yerli yersiz

Ve dirayeti yitik bir günceyim

Esen o deli tufanda:

Her sayfası yırtık ve nasıl nasıl da istikrarsız...

Hadi çal beni, hadi çal şu kalbimi,

Demeye ne hacet ey hayat hele ki;

Senden arda kalan bir günüm mademki indinde
Şu kâfir gündönümüne sığdıramadığım
Onca serzeniş iken akla zarar.
Yine de evet, yine de aldırma sen bana
Hele ki kılı kırk yardığım bir sevincin o muğlâk
Yaratısına sığınmışım bir kere.

Sondan bir evvelim aklım sıra
Ve fazlasıyla bedbin
Yine de ne olur beni hoş görün, demek ne bir meziyet
Ne de kırık dirayetimin son hutbesi
Ve asla da sormayın;
Neden diye,
Hele ki inkâr ettiğim bir yalanken aşktan arda kalan
O sefil hece kadar isyan yüklü iken
Şu sefil yürek sığındığı mabedinde.